

Három és fél évszázada szörnyű gyilkosság helyszíne volt Egerfarmos határa. Miután a hóhér nem volt képes kivégezni egy barátot, karddal oltották ki az életét. A gyilkosság helyét ma Barátfertőként ismerik.

A XVII. század második felében egyre erőteljesebben jelen voltak a magyar társadalomban a vallási ellentétek, a protestáns hazai egyháztörténet az 1671-1681-ig tartó időszakot „gyászévtizedként” tartja számon. Az egyre terjedő erőszakhullám elkövetői közt nagy számban akadtak olyanok, akik a végvárak harcos világában nőttek fel. A zsold nélkül maradt egykori katonák a hitbeli különbözőségeket arra is felhasználták, hogy váltságpénzekhez jussanak. Ez is szerepet játszhatott az Egerfarmos határában elkövetett gyilkosságban, amelynek áldozata Csepellényi György volt.

A barát 1626-ban magyar nemesi családban született. Gyermekkorában édesanyját, akitől mély vallásosságát is örökölte, elkísérte szegény- és beteglátogató útjaira. Alig múlt 16 éves, amikor belépett a pálosok közé és Sopronbánfalván megkezdte noviciátusát. 1643. május 3-án, a Szent Kereszt ünnepén tette le ünnepélyes fogadalmát. Már a noviciátusban kitűnt életszentségével, szigorú életmódjával és Mária-tiszteletével. Bölcseleti és hittudományi tanulmányai végeztével a pápai, majd a Mária-völgyi rendházba helyezték hitszónoknak. Mély hitből fakadó beszédei hatására számos rendkívüli megtérés történt. 1660-ban a kolostor alperjele, s egyben a rend újoncmestere lett. Kiemelkedő szerepet játszott a protestánsok visszatérítésében. Módszerei azonban békés, alázatos természetéből adódóan eltértek a harcos hitvitázókétól. Mindezek alapján X. Kelemen pápa kinevezte őt a magyarországi missziók főnökének, és tevékenységi körének középpontjává a Mezőkövesd-Eger-Füzér

vidéket jelölte meg. Több pálos társával együtt rövid idő alatt hét kálvinista falut pápista hitre térített, ahogy ebben az időben a protestánsok mondták.

1674. március 26-án, húsvét másnapján a protestánsok egy csoportja behatolt a füzéri plébániára, és rabszíjra fűzve magával hurcolta a szemükben oly gyűlöletes Csepellényi Györgyöt. Fogsága hatvan napig tartott, ez idő alatt állandó bántalmaknak volt kitéve. Napokon keresztül ruhátlanul kellett járnia, megostorozták, leköpdösték, bíborköpenyt húztak rá, hatalmas csomagokat kötöttek vállaira, majd egyikük a hátára ült, és sarkantyúját mélyen az oldalába vágva, futásra kényszerítette. György mindezt alázatosan tűrte és imádkozott a kínzóiért. Közülük az egyik megsajnálta, és szent embernek nevezte, ezért társai agyonverték. Györgyöt ezután erős kíséret mellett a Farmos melletti pusztára vitték. Fogva tartói bizonyára váltságot reméltek érte. Ott, miután a hóhér nem volt képes lefejezni többször fölemelte a bárdot, de keze erőtlenül lehanyatlott , 1674. május 24-én, Úrnapján karddal megölték.

Teste napokig hevert temetetlenül, az oszlás minden jele nélkül. Az egri pasa személyesen intézkedett, hogy „Isten szent emberét” tisztességesen eltemessék. A farmosi templomban a mártírok miséjét imádkozták érte. Amikor a temetőben Nagy János mezőkövesdi plébános eltemette, több csodálatos esemény is történt. Később Csepellényi György „romlatlan holt testét a farmosi temetőből kiemelvén, a Rákóczi által ezen eset örök emlékéül épített kápolna (Rákóczi kápolna) sírboltjába eltemették.”

A gyilkosság helyét ma Szőke puszta néven is ismerik a Heves megyeiek.

2016. április 12.

Heves Megyei Tükör